

УДК 616.314-007.481-036.2-053.5

ЗМІНИ ПОКАЗНИКІВ НАЯВНОСТІ СКУПЧЕНОСТІ ЗУБІВ У ШКОЛЯРІВ В ДИНАМІЦІ ЕПІДЕМІОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

М. І. Дмитренко, О.М. Нестеренко, Г.В.Воронкова

Вищий державний навчальний заклад України

«Українська медична стоматологічна академія» dmitrenko25@ukr.net

В Україні і всьому світі у дітей і дорослих спостерігається висока частота зубощелепних аномалій (ЗЩА), ускладнених скупченістю зубів (СЗ), яка може досягати у період змінного прикусу: 37,97 % (Семикопенко А. В., 2009), у період постійного прикусу: 78,4% (Глухова Ю. М., 2010). Тому проблема діагностики і лікування пацієнтів у яких виявлено ЗЩА із СЗ, попри стрімкий розвиток новітніх ортодонтичних технологій залишається досить актуальною.

Мета дослідження – провести епідеміологічне дослідження одного контингенту обстежуваних осіб у періоди від змінного до постійного прикусу, спрямоване на визначення закономірностей розвитку ЗЩА, ускладнених СЗ, у віковому аспекті.

Об'єкти та методи. Ми вивчали ортодонтичний статус 434 дітей м.Полтави протягом шести років у періодах від змінного до постійного прикусу, із них 246 (56,68 %) дівчаток та 188 (43,32%) хлопчиків. Залежно від періоду формування прикусу діти розподілені на групи. У першу групу увійшли школярі, які були обстежені у період змінного прикусу. Другу групу склали результати огляду того ж контингенту дітей через 6 років, тобто в період постійного прикусу. Середній вік дітей першої групи – $8,3 \pm 0,06$, другої групи – $14,34 \pm 0,06$ років.

Результати та їх обговорення. Дані епідеміологічного обстеження дітей шкільного віку у період змінного прикусу засвідчили, що 347 (79,96%) із оглянутих мали ортодонтичну патологію. У постійному прикусі показник наявності ЗЩА збільшився до 84,33% (366 осіб), тобто на 4,37%. Найпоширенішою аномалією у школярів, як показали дослідження, є СЗ верхньої і нижньої щелеп, яка ускладнювала порушення прикусу у сагітальній, вертикальній та трансверзальній площинах і мала суттєву тенденцію до зростання

з віком. Встановлено, що впродовж шести років частота СЗ зростає в 2 рази ($P_{\chi^2} < 0,05$): змінний прикус – 33,54%, постійний прикус – 68,67%. Не виявлено статистично достовірної різниці між показниками наявності СЗ при різних видах ЗЩА ($P_{\chi^2} > 0,05$), тобто СЗ ускладнює порушення прикусу у сагітальній, вертикальній і трансверзальних площинах з майже однаковою частотою.

Отримані нами результати узгоджуються із сучасними дослідженнями, Sayin M., Türkkahraman H. (2004), які у період постійного прикусу при обстеженні 1356 турецьких школярів з ортодонтичною патологією виявили, що СЗ супроводжує патологію I класу за Енглем у 78,4%, II класу за Енглем – у 68%, III класу за Енглем – у 69,2%.

Таким чином, проведене у обстеження одного контингенту дітей підтверджує, що ортодонтична патологія у постійному прикусі набуває більш виражених і тяжких форм. Найпоширенішими є ЗЩА, ускладнені СЗ, їх частота від періоду змінного до постійного прикусу зростає в 2 рази і майже з однаковою частотою ускладнює патологію прикусу у сагітальному, вертикальному і трансверзальному напрямках.